

KONINKRIJK.

LES 19

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les toe aan de Heere.

2	UITWISSELEN (20 minuten) <i>[STILLE TIJDEN]</i> PSALM 16, 18, 19 en 22
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Psalm 16, 18, 19 en 22). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij deelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) <i>[SLEUTELVERSEN IN ROMEINEN]</i> (6) ROMEINEN 4:5
----------	--

Repeteer twee aan twee:

(6) Romeinen 4:5. Bij hem echter die niet werkt, maar gelooft in Hem Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid.

4	ONDERRICHT (85 minuten) <i>[DE GELIJKENISSEN VAN JEZUS]</i> DE BARMHARTIGE SAMARITAAN
----------	--

**“De gelijkenis van de barmhartige Samaritaan” in Lukas 10:29-37 is een gelijkenis over
ZICHTBARE LIEFDE IN GODS KONINKRIJK.**

“Een gelijkenis” is een aards verhaal met een hemelse betekenis. Het is een levensecht verhaal of een illustratie ontworpen om een geestelijke waarheid te leren. Jezus maakte gebruik van gewone dingen en alledaagse gebeurtenissen om licht te werpen op de geheimenissen van het Koninkrijk van God en om mensen te confronteren met de werkelijkheden van hun situatie en de noodzaak van hun verandering.

Wij bestuderen deze gelijkenis m.b.v. de zes richtlijnen voor de uitleg van gelijkenissen (Zie Handleiding 9, supplement 1).

Lees Lukas 10:29-37.

1. Begrijp het natuurlijke verhaal van de gelijkenis.

Introductie. De gelijkenis wordt met figuurlijke woorden verteld en de geestelijke betekenis van de gelijkenis wordt hierop gebaseerd. Daarom bestuderen wij eerst de woorden en de culturele en historische feiten van de achtergrond van het verhaal.

Bespreek. Wat zijn de levensechte elementen van het verhaal?

Aantekeningen.

De weg tussen Jeruzalem en Jericho. Jeruzalem ligt bovenop een berg, maar Jericho ligt in het slenkdal ongeveer 27 kilometer vanaf Jeruzalem en ongeveer 1 200 meter beneden Jeruzalem. De weg tussen deze twee steden is ruw en heel eenzaam. Bovendien verscholen rovers en dieven zich in de grotten in de bergachtige streek. De weg was berucht als een gevaarlijke weg.

De man die van Jeruzalem naar Jericho reisde. Deze man was een Jood, anders zou Jezus dat wel gezegd hebben. Rovers overvielen hem, roofden al zijn bezittingen, sloegen hem halfdood en lieten hem op de weg liggen.

De priester en de Leviet. Sommige priesterfamilies woonden in Jericho en reisden veel op en neer naar Jeruzalem. Deze priester liep naar beneden. Waarschijnlijk ging hij naar huis nadat hij zijn priesterlijke taken in Jeruzalem had vervuld. Hij zag de man op de weg liggen, maar ging voorbij. Hij wilde er niet bij betrokken raken. Jezus vertelt ons niet waarom. Misschien had hij verschillende redenen: als, “Hij is niet één van ons groep (een priester!)” of “Ik wordt ceremonieel onrein als ik hem zou aanraken!” Niettemin had hij geen verontschuldiging waarom hij er niet bij betrokken wilde raken, omdat het Oude Testament duidelijk beveelt dat mensen barmhartigheid aan vreemdelingen en zelfs aan vijanden moet bewijzen (Leviticus 19:34; Exodus 23:4-5; 2 Koningen 6:8-23)!

Een Leviet die de taak had een priester met zijn functies in de tempel te helpen, kwam ook voorbijlopen en bewees ook geen barmhartigheid. Ook hij had geen verontschuldiging waarom hij deze weerloze man niet ging helpen.

De Samaritaan. De Samaritanen en Joden waren vijanden en haatten elkaar (Johannes 4:9; 8:48; Lukas 9:51-56). Niemand verwachtte dat een Samaritaan barmhartigheid aan deze Jood zou bewijzen. Maar dat is precies wat gebeurde! Toen de Samaritaan langs kwam, zag hij de man liggen en ging hem meteen helpen. Hij waste zijn wonden met wijn dat als een antiseptisch middel fungeerde (1 Timoteüs 5:23). Toen goot hij wat olie over zijn wonden als een soort van zalf die de pijn verlichtte (Jesaja 1:6). Hij zette de man op zijn rijdier en liep waarschijnlijk naast het rijdier terwijl hij de tragische figuur ondersteunde op weg naar een herberg. Bij de herberg zorgde hij voor zijn patiënt gedurende de hele nacht. De volgende dag was zijn taak nog niet klaar. Hij betaalde de waard twee penningen en vroeg hem om voor de man te blijven zorgen. Hij beloofde om alle verdere onkosten aan de waard te vergoeden als hij de volgende keer langskwam!

---

2. Bestudeer het verband en bepaal de elementen van de gelijkenis.

Introductie. Het verband van het “verhaal” van de gelijkenis kan bestaan uit “de achtergrond” en “de uitleg of toepassing” van de gelijkenis. De achtergrond van de gelijkenis verwijst naar *de aanleiding* om het verhaal te vertellen, of beschrijft *de omstandigheden* toen het verhaal verteld werd. De aanleiding wordt gewoonlijk *vóór het verhaal* gevonden en de uitleg of toepassing wordt gewoonlijk *ná het verhaal* gevonden.

Ontdek en bespreek. Wat is de aanleiding, het verhaal en de uitleg of toepassing van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

(1) De aanleiding van de gelijkenis staat in Lukas 10:25-29.

De vraag hoe je het eeuwige leven kunt beërven. Een wetgeleerde (in de Wet in het Oude Testament) wilde Jezus met een strikvraag in verlegenheid brengen. Hij wilde aantonen dat Jezus geen goed antwoord kon geven op zijn moeilijke vraag! De vraag is een van de meest serieuze vragen die een mens kan stellen. “Wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?” De wetgeleerde dacht zelf dat het goede antwoord was: “Ten einde het eeuwige leven te beërven, moet je de hele Wet onderhouden!”

In plaats van hem een antwoord te geven, stelde Jezus aan hem een wedervraag: “Wat staat er in de Wet geschreven? Wat leest u daar?” Zo keerde Jezus de rollen om en dwong hem om een antwoord op zijn eigen vraag te geven. Zo kon Jezus ook aan iedere aanwezige duidelijk maken dat Hij geen nieuwe leerstelling (buiten het Oude Testament) verkondigde, maar dat Hij Zich strikt hield aan Gods heilige Wet (in de openbaring van de Bijbel)!

Het antwoord in de Wet zegt: beoefen volmaakte liefde tegenover God en je naaste. De wetgeleerde gaf het juiste antwoord, dat in Deuteronomium 6:5 en Leviticus 19:18 geschreven staat. Deze twee Bijbelgedeelten impliceren dat de essentie van de ware godsdienst *zichtbare liefde tot God en tot de naaste* is! Elk mens moet de God Die Zich in de Bijbel openbaart, liefhebben met zijn hele hart, met zijn hele ziel, met heel zijn kracht en met heel zijn verstand (dus: met al zijn menselijke vermogens). En elk mens moet zijn naaste liefhebben als zichzelf – niet minder in omvang en niet minderwaardiger in kwaliteit (zie Markus 12:30-31)! Toen zei Jezus tegen hem, “Doe dat en u zult leven!” Jezus bedoelde “Als je de Wet volmaakt kan houden (dat wil zeggen, God en je naaste volmaakt lief kan hebben), dan zul je het eeuwige leven beërven.

Het probleem is niet met het principe dat “volmaakte gehoorzaamheid zou leiden tot het beërven van het eeuwige leven” (Leviticus 18:5; Galaten 3:12) en ook niet met het principe dat “volmaakte liefde voor God en de naaste zou leiden tot het beërven van het eeuwige leven”. Het werkelijke probleem is dat behalve Jezus Christus er niemand is die de Wet van God volmaakt kan houden of God en de naaste volmaakt kan liefhebben! Het probleem is dat de wetgeleerde meende dat een mens het eeuwige leven door zijn *onvolmaakte* gehoorzaamheid aan de Wet kon verdienen! Hij besepte niet dat hij “ongestelijk was, verkocht (als een slaaf) onder de zonde” (Romeinen 7:14)! Hij geloofde niet dat “Niemand rechtvaardig is, ook niet één” (Romeinen 3:10)! Als hij maar zijn zonde en volkomen zondige natuur zou erkennen en zou uitroepen, “O God, wees mij, de zondaar, genadig!” (Lukas 18:13), dan kon Jezus hem uitnodigen om het evangelie te geloven (Matteüs 11:28). Het probleem met deze geleerde man was dat hij zichzelf overschatte en zichzelf wou rechtvaardigen voor de ogen van de toehoorders.

De vraag naar wie je naaste is. Er bestonden verschillende meningen onder de Joden over “Wie is mijn naaste?” Er waren mensen die dit gebod van God verdraaiden door het uit te leggen als, “U moet uw naaste liefhebben en uw vijanden moet u haten.” Jezus weerlegde deze uitleg in Matteüs 5:43-48.

Een wijdverspreide mening was, “Heb uw naaste, de Israëliet, lief.” Het gebod van de liefde was dan beperkt tot mensen uit eigen volk en cultuur.

De Farizeeën hebben het gebod nog verder versmald tot: “Heb je naaste, de Farizeeër, lief.” Het gebod van liefde was dan beperkt tot mensen uit eigen groep of partij¹. Zij keken neer op alle andere mensen en spraken een vloek uit over de gewone mensen (Joden) die volgens hun mening “de Wet niet kennen” (Johannes 7:49). De Joodse gemeenschap te

---

¹ Of eigen kerkgenootschap.

Qumran verklaarde dat ieder mens die niet hoorde tot hun kleine gemeenschap (gemeente) te Qumran “een kind van de duisternis” was en gehaat moest worden!

Dus, door deze vraag, “Wie is mijn naaste?” probeerde deze wetgeleerde enerzijds zijn eigen geweten te sussen en anderzijds Jezus voor de mensen in verlegenheid te brengen. In antwoord op deze vraag, vertelde Jezus de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan.

(2) Het verhaal van de gelijkenis staat in Lukas 10:30-35.

(3) De uitleg of toepassing van de gelijkenis staat in Lukas 10:36-37.

3. Bepaal welke bijzonderheden in de gelijkenis relevant zijn.

Introductie. Jezus heeft niet bedoeld dat elke bijzonderheid in een gelijkenis noodzakelijk een geestelijke betekenis moet hebben! Gelijkenissen zijn geen allegorieën. De relevante bijzonderheden in het verhaal van een gelijkenis versterken het centrale punt, het hoofdthema of de les van de gelijkenis. Daarom moeten wij niet aan elke bijzonderheid van het verhaal van een gelijkenis een geestelijke betekenis toeschrijven!

Ontdek en bespreek. Welke bijzonderheden in het verhaal van deze gelijkenis zijn echt relevant?

Aantekeningen.

(1) De gelijkenis als een allegorie uitleggen (allegoriseren).

De volgende vier christenen hebben ook goede dingen geschreven, maar hun uitleg van deze gelijkenis kan niet uit het verband afgeleid worden en moeten dus verworpen worden.

De kerkvader Irenaeus (130-200) legde de gelijkenis als volgt uit: Het gaat over de relatie tussen God en de mens. “De mens” viel en kwam terecht tussen rovers, maar God had medelijden met hem en verbond zijn wonden. De “twee penningen” vertegenwoordigen het beeld van God de Vader en de Zoon door de Heilige Geest in gelovigen, zodat de gelovigen alles wat aan hen toevertrouwd werd, vruchtbaar kon maken.

De kerkvader Augustinus (354-430) legde de gelijkenis in groter detail als een allegorie uit: Het gaat over de relatie tussen God en de mens. “De man die van Jeruzalem naar Jericho reisde” vertegenwoordigt Adam, die een symbool is van het menselijke geslacht. “Jeruzalem” is de hemelse stad waaruit de mens gevallen is. “Jericho” vertegenwoordigt de menselijke sterfelijkheid. “De rovers” vertegenwoordigen de duivel die met zijn engelen de mens van zijn onsterfelijkheid berooft. “De wonden” vertegenwoordigen de zonden, die vergeven mogen worden. “De man die halfdood blijft liggen” vertegenwoordigt zijn geest of ziel die “leeft”, terwijl zijn lichaam bedorven door de zonde “dood” is. “De priester en de Leviet” vertegenwoordigen het Oude Testament, waardoor de mensen niet van hun zonden verlost kunnen worden. “De Samaritaan” (het woord betekent: “bewaarder” of “bewaker”) symboliseert Jezus Christus. “De verbinding van de wonden” staat voor de verwijdering van de zonden. “De olie” staat voor de troost die de hoop geeft en “de wijn” staat voor de aansporing tot ijverig optreden. “Het rijdier” waarop de man naar de herberg gebracht werd, vertegenwoordigt de menselijke natuur van Jezus Christus waarin Hij tot de mens kwam. “Zitten op het rijdier” betekent geloven in de incarnatie (menswording) van Jezus Christus. “De herberg” vertegenwoordigt de Kerk, waar reizigers uitrusten op hun pelgrimsreis naar hun thuisland, het Hemelse Jeruzalem. De mens is dus nu nog aan het reizen naar de herberg en in het proces van genezing. “De aanvankelijke toepassing van wijn en olie” die onderweg uitgegoten werd, vertegenwoordigt de doop met water. Ze zijn bedoeld om het slachtoffer te versterken. “De volgende dag” staat voor de tijd na de opstanding van Jezus uit de dood. “De twee penningen” kunnen staan voor de twee geboden om God en de naaste lief te hebben of als de belofte van het leven in de tegenwoordige tijd en de toekomstige tijd. “De belofte van de Samaritaan om terug te keren” staat voor de belofte van Jezus in Matteüs 19:29 dat Hij met een beloning zou terugkeren. “De waard” is waarschijnlijk de apostel Paulus.

De grote reformator Maarten Luther (1483-1546) legde de gelijkenis als volgt uit: “De man” vertegenwoordigt Adam die in zonde viel en de zonde implanteerde in het menselijke geslacht. “De Samaritaan” vertegenwoordigt Jezus Christus Die ons redt en naar “de herberg” (de Kerk) brengt en ons nu geneest.

Maar op een ander plaats past Luther de gelijkenis goed toe door te zeggen: “Als je naaste in nood of in gevaar is, moet je niet als de priester en de Leviet voorbij lopen en hem daar laten omkomen. Onder de mom van de Sabbat te heiligen, kan een mens de moordenaar van zijn broeder worden.”

Richard C. Trench (1807-1886) legde deze gelijkenis als volgt uit: “De herberg” is een symbool voor de Kerk, de plaats waar zielen genezen. “De twee penningen” staan voor alle gaven van genade die Jezus aan Zijn Kerk geeft, zodat de Kerk het huis kan onderhouden totdat Jezus terugkeert. Zij kunnen staan voor de twee sacramenten, voor het Woord en de sacramenten, voor de twee Testamenten in de Bijbel, of voor de kracht om te genezen en om zonden te vergeven.

(2) De volgende details zijn essentieel en relevant.

Jezus Christus past de gelijkenis toe door aan te tonen hoe Hij is en hoe Hij wil dat christenen horen te zijn. Hij geeft geen van de details een bijzondere betekenis. Daarom moeten christenen deze gelijkenis ook niet als een allegorie uitleggen door aan elke detail een of ander bijzondere betekenis te geven (zoals de vier mensen hierboven doen). De gelijkenis vertelt niet Gods heilsgeschiedenis, dat wil zeggen, de relatie tussen God en de mens door de eeuwen heen. De gelijkenis leert ons veel eerder Gods wil met betrekking tot hoe christenen met mensen met behoeften of in nood,

die God op ons weg als christenen plaatst, moeten omgaan. Jezus gebruikte deze gelijkenis om aan de wetgeleerde en aan christenen vandaag te tonen wie eigenlijk “de naaste” was voor de man in nood. En de wetgeleerde antwoordde juist toen hij zei: “Degene die barmhartigheid bewezen heeft, was de naaste van hem die in de handen van de rovers was gevallen.”

Een christen moet niet rondkijken en zich afvragen, “Wie is mijn naaste?” Dit plaatst de christen in het centrum. Hij moet de mens die behoeftig is of in nood verkeert in het centrum plaatsen en zich afvragen, “Voor wie ben ik een naaste?” Elk mens die God op een soevereine wijze op je weg plaatst, kan de mens zijn voor wie jij een naaste moet zijn. “Voor welk behoeftig mens of mens in nood ben ik een naaste?”

---

4. Bepaal de belangrijke boodschap van de gelijkenis.

Introductie. De belangrijke boodschap (de centrale boodschap of het hoofdthema) van de gelijkenis wordt gevonden in de uitleg of toepassing van de gelijkenis of in het verhaal van de gelijkenis zelf. Van hoe Jezus Christus Zelf Zijn gelijkenissen uitlegde of toepaste, weten wij hoe we gelijkenissen moeten uitleggen. *Een gelijkenis heeft meestal maar één hoofdthema, één belangrijke boodschap, één centrale les.* Daarom moeten wij niet proberen een geestelijke waarheid in elke bijzonderheid van het verhaal van een gelijkenis te vinden. Dus, bepaal de belangrijke boodschap van een gelijkenis.

Besprek. Wat is de belangrijke boodschap van deze gelijkenis?

Aantekeningen. Zichtbare liefde in Gods Koninkrijk (De liefde waarmee God de Vader Zich uitstrekt naar verloren mensen)

De gelijkenis van de barmhartige Samaritaan in Lukas 10:29-37 leert over “de zichtbare liefde in Gods Koninkrijk.”

De belangrijke boodschap van deze gelijkenis is de volgende: “Ik ben een naaste wanneer ik liefde bewijs aan mijn naaste die verloren/hulpeloos is, dat wil zeggen, wanneer ik barmhartigheid bewijs en zorg voor een mens die God op een soevereine wijze op mijn weg heeft geplaatst.” Het centrale punt is het antwoord van Jezus op de vraag, “Wie in mijn naaste?” In Zijn antwoord keerde Jezus de vraag om. Hij vraagt niet “Wie is mijn naaste?” maar: “Voor wie ben ik een naaste?” of: “Wanneer ben ik een naaste voor iemand?” Wanneer je barmhartigheid bewijst aan een mens die God op soevereine wijze op je weg plaatst, dan ben je een naaste voor die persoon!

Jezus is niet antiklerikaal. Het is niet Zijn bedoeling om tegen de kerkelijke ambten als priester en Leviet te spreken, maar om aan te tonen dat een gebrek aan liefde en barmhartigheid iedereen raakt, ook geestelijke leiders! En Hij toont aan dat ieder mens, ook een verachte Samaritaan, zichtbare liefde en barmhartigheid moet bewijzen aan een mens in nood die God op je weg plaatst! Jezus protesteert tegen het idee dat je naaste beperkt blijft tot de mensen in je eigen land en cultuur of tot je partijgenoten of vriendenkring (Leviticus 19:34; Matteüs 5:43-47).

Zichtbare liefde die zich uitstrekt naar anderen als bijvoorbeeld barmhartigheid bewijzen aan mensen in nood is één van de fundamentele kenmerken van Gods Koninkrijk! Op grond van de zoedood van Jezus Christus aan het kruis heeft iedere gelovige het eeuwige leven uit genade ontvangen. God verwacht dus dat gelovigen hun dankbaarheid aan Hem tonen door een leven gekenmerkt door liefde voor God en hun naaste te leven. De ware burgers van Gods Koninkrijk leven tot eer van God. Hoewel zij hier op de aarde God en hun naaste nog niet *volmaakt* liefhebben, zullen zij hier op aarde al beginnen om volgens de regel van de liefde (en barmhartigheid) te leven. De wet van de liefde werd nooit opgeheven (Romeinen 13:8-10; 1 Korintiërs 9:21; 13:13; Galaten 6:2; Jakobus 2:8).

---

5. Vergelijk de gelijkenis met vergelijkbare Bijbelgedeelten.

Introductie. Sommige gelijkenissen hebben overeenkomsten met elkaar en kunnen vergeleken worden. Maar de waarheid in alle gelijkenissen hebben vergelijkbare waarheden die in andere Bijbelgedeelten geleerd worden. Probeer belangrijkste verwijzingen in de Bijbel te vinden die je helpen om de gelijkenis uit te leggen. Vergelijk altijd de uitleg van een gelijkenis met het directe en duidelijke onderricht van de Bijbel.

Lees. Galaten 2:16; 3:6-9,12-14.

Ontdek en bespreek. Heeft Jezus Christus wel de oorspronkelijke vraag van de wetgeleerde beantwoord: “Wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?”

Aantekeningen.

Galaten 3:12. “De mens die deze dingen (dat wil zeggen, de geboden in de Wet) doet, zal daardoor leven.” Dit betekent dat als een mens in staat was om God en zijn naaste *volmaakt* lief te hebben, dan zou hij het eeuwige leven kunnen beërven.

Galaten 2:16. Maar “Uit werken van de Wet wordt geen vlees (mens) gerechtvaardigd.” Niemand in de wereldgeschiedenis, behalve de Heere Jezus Christus, heeft God en mensen *volmaakt* lief! Niemand behalve Jezus Christus was een volmaakte naaste! Een dergelijke volmaakte liefde voor God en de naaste is volkomen onmogelijk voor zondige mensen op deze aarde (Romeinen 3:10-12,23)!

Galaten 3:13. “Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de Wet door voor ons een vloek te worden, want er staat geschreven: Vervloekt is ieder die aan een hout hangt.” Hoewel geen mens in de wereldgeschiedenis ooit de vereisten van Gods Wet heeft kunnen vervullen, heeft Jezus Christus dat wel gedaan! Hij was volkomen gehoorzaam en onderhield Gods Wet volmaakt (Hebreeën 5:8-9). Door Zijn leven van volmaakte gehoorzaamheid en door Zijn plaatsvervangend zoenoffer aan het kruishout, heeft Jezus Christus *voor ons en in ons plaats* gedaan wat wij nooit zouden kunnen doen (Romeinen 8:1-3; 2 Korintiërs 5:21).

Galaten 3:6-9. Daarom wordt iedereen die in Jezus Christus *geloofd*, door God *beschouwd en behandeld* als volmaakt rechtvaardig (Johannes 3:16,36; Romeinen 5:1). Daarom belijden christenen altijd oprecht dat het altijd onmogelijk voor iemand is om door zijn eigen toedoen (handelingen) de vereisten van Gods Wet te vervullen. Door Gods genade en door het werk van de Heilige Geest in ons stellen wij ons vertrouwen in Jezus Christus en in de volmaakte gerechtigheid die Hij voor ons in onze plaats door Zijn leven, dood en opstanding heeft verworven. En wij drukken onze dankbaarheid aan Hem uit door Hem en onze naaste lief te hebben.

---

6. Maak een samenvatting van de belangrijkste leerstellingen in deze gelijkenis.

Bespreek. Wat zijn de belangrijkste onderwijzingen of boodschappen (lessen) van deze gelijkenis? Wat leerde Jezus Christus ons te *weten*, te *geloven*, te *zijn* en te *doen*?

Aantekeningen.

(1) De gelijkenis van de terugkeer van de onreine geest (Matteüs 12:43-45).

Het is een gelijkenis over “*liefde die zich bewijst aan een naaste die verloren/hulpeloos is in Gods Koninkrijk.*”

De belangrijke boodschap van deze gelijkenis is de volgende: “Gods Koninkrijk wordt gekenmerkt door een positieve zichtbare godsdienst in plaats van een negatieve ingegroeide godsdienst (met negatieve kritiek als Matteüs 12:24 en dwepen met uiterlijke tekens als Matteüs 12:39). In plaats van de wettische *passiviteit* van de Farizeeën (Matteüs 12:2), brengt de zichtbare liefde van Jezus Christus *activiteit* die zich openbaart in genezing, bevrijding en verlossing van de naaste (Matteüs 12:9-14)!”

Zichtbare liefde die zich uitstrekt naar anderen (de aanhoudende toewijding aan het doen van wat recht is in plaats van het aanhoudende nietsdoen uit vrees om te doen wat verkeerd is), is één van de fundamentele kenmerken van Gods Koninkrijk. De ware burgers van Gods Koninkrijk zijn als een bewoond huis, druk in de weer met positieve activiteiten in plaats van een leeg en steriel huis (Matteüs 12:44). Christenen zijn mensen die gered zijn uit genade door geloof en die hun dankbaarheid aan God uitdrukken in actieve liefde en heiligheid, niet in passieve wettische ijver die probeert ongevaarlijk te blijven!

(2) De gelijkenis van de barmhartige Samaritaan (Lukas 10:29-37).

Het is een gelijkenis over “*liefde die zich richt op een naaste die verloren/hulpeloos is in Gods Koninkrijk.*”

De belangrijke boodschap van deze gelijkenis is de volgende: “Ik ben een naaste wanneer ik zichtbare liefde toon, dat wil zeggen, wanneer ik barmhartigheid bewijs aan en zorg draag voor een mens in nood die God op mijn weg plaatst. De vraag zou niet moeten zijn: “Wie is mijn naaste?”, maar: “Voor wie ben ik een naaste?””

Liefde dat zichtbaar gedemonstreerd word (bijvoorbeeld barmhartigheid bewijzen aan een mens in nood) is één van de grondliggende kenmerken van Gods Koninkrijk! Op grond van de zoendood van Jezus Christus aan het kruis hebben christenen al het eeuwig leven als een volkomen onverdiend en vrije gave ontvangen. Daarom drukken zij hun dankbaarheid aan God uit door een leven van liefde tot God en tot de naaste. De ware burgers van Gods Koninkrijk leven tot eer van God. Hoewel zij God en hun naaste op deze tegenwoordige zondige aarde niet volmaakt kunnen liefhebben, richten zij toch hun hele leven erop om God en hun naaste lief te hebben. De wet van de liefde zal nooit herroepen worden (Romeinen 13:8-10).

(3) De gelijkenis van de twee schuldenaars (Lukas 7:40-50).

Het is een gelijkenis over “*liefde dat zich uitstrekt naar een naaste die verloren/hulpeloos is in Gods Koninkrijk.*”

De belangrijke boodschap van deze gelijkenis is de volgende: “Het uitstorten van liefde is het gevolg van het feit dat je volkomen vergeven bent. En het besef dat je vergeven bent is het gevolg van je geloof in het evangelie. De mens aan wie God veel vergeven heeft, toont veel liefde en de mens aan wie God weinig vergeven heeft, toont weinig liefde.”

De liefde die zich richt op Jezus Christus is één van de fundamentele kenmerken van Gods Koninkrijk! Vergelijk Johannes 8:42 met 1 Johannes 5:1. De ware burgers van Gods Koninkrijk drukken hun dankbaarheid aan God uit door hun liefde op Jezus Christus uit te storten, omdat al hun zonden (ongeacht hoeveel ze waren) vergeven zijn!

Jezus stelt het gebrek aan besef van vergeving van de Farizeeër tegenover het diepe besef van vergeving van de vrouw. De Farizeeër dacht dat hij rechtvaardig was en geen vergeving nodig had. Hij geloofde niet dat hij een zondaar was en daarom voelde hij ook geen behoefte om vergeven te worden. Omdat hem niets vergeven werd, had hij niets lief. Omdat hij geen vergeving van Jezus Christus ontving, had hij Jezus Christus niet lief. Maar daarentegen had de vrouw een diep besef van haar zonde en tegelijk een diep besef dat zij volkomen vergeven was. Omdat haar veel vergeven werd, had zij veel lief. Omdat zij veel vergeving van Jezus Christus ontvangen had, had zij Jezus Christus veel lief.

In deze gelijkenis wordt een tegenstelling gemaakt tussen iemand die niets vergeven is met iemand die veel vergeven is! Alle mensen die zich hebben bekeerd tot Jezus Christus zijn volkomen vergeven! Maar hoe meer christenen geestelijk groeien en beter beseffen hoe zondig hun menselijke natuur in werkelijkheid is en wat Jezus Christus voor hen in hun plaats gedaan heeft, hoe meer hun liefde voor Jezus Christus zal groeien!

(4) Hoe is God.

Alle mensen en vooral verloren mensen, moeten weten hoe God of Jezus Christus is. Een grote les in deze gelijkenissen is dat zij de zichtbare liefde van God in Jezus Christus naar mensen die genezing en vergeving nodig hebben, tonen. Hij bevrijdt mensen van boze geesten, geneest hun ziekten, vergeeft hun zonden en Zijn hart gaat de hele tijd uit naar mensen in nood. Matteüs schrijft over Jezus, “Toen Hij de menigte zag, was Hij innerlijk met ontferming bewogen over hen, omdat zij vermoeid en verstrooid waren, zoals schapen die geen herder hebben” (Matteüs 9:36).”

(5) Hoe zouden christenen moeten zijn.

Christenen moeten weten hoe zij horen te zijn. Een andere les in deze gelijkenissen is dat zij ons leren wat God wil dat wij zijn en wat wij doen. “Zichtbare liefde” is een uitdrukking van onze dankbaarheid aan God voor de verlossing die we uit genade ontvangen hebben. In plaats van passieve wettische schuldeloosheid (beheerst door al de dingen die je niet mag doen), moeten christenen andere mensen actief liefhebben. In plaats van passieve argeloosheid, zouden christenen actieve liefde tot anderen moeten tonen. In plaats van een koude onverschilligheid tegenover Jezus Christus, moet warme liefde op Hem en op andere mensen uitgestort worden. In plaats van op negatieve wijze de Wet² te onderhouden om daarmee je eigen gerechtigheid te winnen, moeten christenen positieve liefde uitstorten over God en over mensen die God op hun weg brengt. Omdat christenen al gered (verlost, behouden, gerechtvaardigd) zijn, kunnen zij dat ook doen! En christenen doen dit omdat zij dankbaar zijn voor de verlossing (vergeving, genezing, herstel, enz.) die zij uit genade ontvangen hebben toen zij in Jezus Christus gingen geloven.

5	GEBED (8 minuten)	[REACTIES] GEBED IN ANTWOORD OP GODS WOORD
----------	--------------------------	---

Bid met elkaar als antwoord op wat God zegt. Laat iedereen in de kring om de beurt kort (in één of twee zinnen) bidden en naar God toe reageren op wat hij in deze bijeenkomst van Hem leerde.

6	VOORBEREIDING (2 minuten)	[OPDRACHTEN] VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST
----------	----------------------------------	--

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe steeds discipelen te maken, de gemeente van Jezus Christus op te bouwen en het Koningschap van Jezus Christus te verkondigen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer “de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan” samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. Persoonlijke tijd met God. Heb stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Psalm 23, 24, 25 en 27**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie. **(7) Romeinen 5:1-2a**. Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. Bijbelstudie. Bereid de volgende Bijbelstudie thuis voor. **Romeinen 5:12-21**. Maak gebruik van de vijf stappen methode en maak korte aantekeningen.
6. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
7. Houd je aantekeningen in je notitieboek goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie, deze gelijkenis en deze voorbereiding.

² Hebreeuws: Thora, Arabisch: sharia.